

РЕШЕНИЕ

№ 1440

гр. София, 07.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 09.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **4929** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.54, ал.6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба от Столична община, чрез кмета, представлявана от кмета на район „В.“, срещу Заповед № 18-4179/14.04.2021г. на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър–С., с която се одобрява изменението на кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], одобрена със Заповед № РД-18-3/11.01.2011г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на заповедта като постановено в противоречие с материалноправните разпоредби. По същество твърденията са, че е налице спор за материално право и с процедираното изменение се засягат границите на имота на оспорващата страна и се иска отмяна на административния акт. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът Началник СГКК С. в съдебно заседание не се явява и не се представлява. В депозираните писмени бележки оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли, в които е направено искане за присъждане на разноски.

Заинтересованата страна – В. М. В., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли и претендира разноски, за което представя списък.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представители и не изразява становище.

Съдът, след като се запозна с жалбата и с приложените по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е образувано по Заявление с вх. № 01-346250/07.09.2018г. от В. В. с искане за промяна на одобрената със Заповед № РД-18-3/11.01.2011г. на ИД на АГКК кадастрална карта и кадастрални регистри, относно имот с идентификатор 68134.1973.359. Същото се изразява в коригиране на границите на имот 68134.1973.359 в съответствие с границите на имот с пл. № 359 от кадастралната основа на кв. 22б по действащия регулационен план на [населено място], местност „в.з. С. Д. II част“ и е аргументирано с това, че не са били провеждани отчуждителни процедури по отношение на УПИ XII-359, кв. 22б по действащия регулационен план на [населено място], м. „С. – Д. II част“.

За доказване на правото си на собственост В. В. е представил Нотариален акт № 80, том I, рег.№ 1381, дело № 72/2006г. и нотариален акт № 81, том I, рег.№ 3972, дело № 69/2019г.

С писмо изх. № 24-22458/09.10.2018г. ответникът е съобщил на район „В.“ СО за започналата процедура и е изискал необходимите доказателства, относно статута на имоти с идентификатори 68134.1973.23 и 68134.1973.27, вкл. да се представят заповеди за одобряване на кадастрален и регулационен план, както и да се даде информация по кой регулационен план е предвидено отчуждаване на част от УПИ XII-359, кв. 22б по действащия регулационен план на [населено място], м. „в.з. С.-Д. II част“. Въз основа на събраните доказателства административният орган се е произнесъл със Заповед № 18-2041/25.02.2019г., с която е отказал изменение на одобрената КККР, в мотивите на която е приел, че между страните е налице спор за материално право по отношение на част от имот с идентификатор 68134.1973.27 – улица, върху която след изменението се предвижда да бъде нанесен част от имот с идентификатор 68134.1973.359.

Така издадената заповед е оспорена пред АССГ, за което е образувано адм.д.№ 3635/2019г., който с влязло в сила Решение № 4669/19.08.2020г. е отменил акта на СГГГ-С. и е върнал преписката за ново произнасяне като е дал конкретни указания. В мотивите си съдът е приел, че доводите на административния орган за наличие на спор за материално право, е необоснован. За да достигне до този извод съдът е назначил основна и допълнителна съдебно-технически експертизи, от заключенията на които е установил, че границите на имот 68134.1973.359 са били неправилно отразени в КК, одобрена със заповед № РД-18-3/11.01.2011г. на изпълнителния директор на АГКК, като не съответстват на документите за собственост и на предходния кадастрален план, поддържан в цифров вид, до одобряването на КККР. Според допълнителната СТЕ границите на проектния имот 68134.1973.359 по скица-проект са в съответствие с имотните граници на имот пл. № 359 по кадастралния план, предхождащ КККР, одобрена със заповед № РД-18-3/11.01.2011г. на ИД на АГКК, и са в съответствие с документа за собственост – нотариален акт за поправка на нотариален акт за покупко-продажба на незастроен поземлен имот № 81, том I, рег. № 3972, дело № 69/2019г. Установил е също, че не са реализирани предвижданията на действащия ПУП от 2003г. досежно уличната регулация, в частта за улицата-тупик /о.т. 8а-о.т.341 в кв. 22б/ и няма данни за проведени отчуждителни процедури за УПИ XII-359, кв. 22б от действащия РП и е приел, че след като няма

доказателства за изплатено на собственика обезщетение по образувано отчуждително производство, не може да се приеме, че е налице спор за материално право между Столична община и заявителя на изменението на КККР.

При спазване на указанията на съда, подробно изложени в мотивите на съдебния акт и вземайки под внимание заключенията по назначените експертизи, административният орган е издал оспорваната в настоящето производство заповед, с която е одобрил изменението на кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], одобрена със Заповед № РД-18-3/11.01.2011г.

При така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима – насочена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.1 АПК и е подадена от лице от кръга на заинтересованите лица по см. на § 1, т.13 ДР ЗКИР.

Разгледана по същество е неоснователна.

Актът е издаден от компетентен административен орган – началника на СГКК-С., като компетентността му произтича от разпоредбата на чл.54, ал.4 ЗКИР, съгласно която измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри на недвижимите имоти при отстраняване на непълнота или грешка се одобряват със заповед на началника на службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота.

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма, като съдържа изискуемите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис на издателя на акта, указания относно реда и срока за обжалване. От фактическа страна заповедта е мотивирана с указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, изложени с влязло в сила съдебен акт, а именно Решение № 4669/19.08.2020г., постановено по адм.д.№ 3635/2019г. по описа на АССГ.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, които да налагат отмяна на оспорения акт. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушението, при наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание като следва да се отбележи, че такива нарушения не се твърдят от страните.

Правилно е приложен материалния закон.

Основанията за изменение на одобрената кадастрална карта и кадастрални регистри са посочени в чл. 51, ал. 1, т. 1-3 от ЗКИР - изменения в данните за обектите на кадастърта, настъпили след влизането в сила на кадастралната карта и кадастралните регистри /т. 1/; непълноти или грешки /т. 2/ и явна фактическа грешка /т. 3/. В случая правното основание за изменението е по т. 2 от текста. Съгласно § 1, т. 16 ДР на ЗКИР (изм. ДВ, бр. 57 от 2016г.) „непълноти или грешки“ са несъответствия в границите и очерганията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние. С оглед на това, в развилото се производство е следвало да се спазва процедурата по чл. 54 от ЗКИР.

Съгласно чл.54, ал.1 ЗКИР, непълнотата или грешката в кадастралната карта се допълва или поправя от службите по геодезия, картография и кадастър въз основа на писмени доказателства и проект за изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти. Според ал.2 на същата разпоредба, когато

непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред. Мотиви за липсата на такъв спор подробно са изложени от съда, с които административният орган се е съобразил, в противен случай би се стигнало до постановяване на акт, който ще бъде в противоречие с влязло в сила съдебно решение по смисъла на чл.177, ал.2 от АПК, което респ. ще доведе до неговата нищожност.

На последно място, но не и по значимост съдът намира, че оспорената заповед е издадена в съответствие с целта на закона, обективирана в чл.51, ал.1 ЗКИР - кадастралната карта и кадастралните регистри да отразяват съществуващото фактическо положение и да се поддържат в актуално състояние.

С оглед изложеното съдът намира, че административен акт е правилен, издаден в съответствие с материалния закон и административно-производствените правила, като жалбата срещу същия следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 от АПК, оспорващият следва да бъде осъден да заплати на заинтересованата страна сторените по делото разноски за адвокатско възнаграждение, които следва да се определят в размер на 600лв., което е с оглед направеното възражение за прекомерност като за да го редуцира в минималния размер, съдът отчита липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Предвид изхода на делото е на основание чл.143, ал.3 от АПК на ответникът също се дължат разноски, но съдът не следва да присъжда такива, тъй като същите не са заявени своевременно до приключване на устните състезания, а едва с писмените бележки. Такова искане не е релевирано и със съпроводителното писмо, с което е изпратена административната преписка, а само е направено възражение за прекомерност на разноските на оспорващата страна в случай на отмяна на процесната заповед.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, 28-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от Столична община, чрез кмета, представлявана от кмета на район „В.“, срещу Заповед № 18-4179/14.04.2021г. на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър–С., с която се одобрява изменението на кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], одобрена със Заповед № РД-18-3/11.01.2011г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, като неоснователна.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на В. М. В. сумата от 600лв. разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от получаването на съобщението, че е изготвено пред Върховен административен съд.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ:

